

List do Rzymian

Rozdział 12

1. Proszę więc was, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście składali wasze ciała jako ofiarę żywą, świętą, przyjemną Bogu, *to jest* wasza rozumna służba. 2. A nie dostosowujcie się do tego świata, ale przemieńcie się przez odnowienie waszego umysłu, abyście *mogli* rozeznąć, co jest dobrą, przyjemną i doskonałą wolą Boga. 3. Mówię bowiem przez łaskę, która mi jest dana, każdemu, kto jest wśród was, aby nie myślał *o sobie* więcej niż należy, ale żeby myślał *o sobie* skromnie, stosownie do miary wiary, jakiej Bóg każdemu udzielił. 4. Jak bowiem w jednym ciele mamy wiele członków, ale nie wszystkie członki wykonują tę samą czynność; 5. Tak my, *chociaż* liczni, jesteśmy jednym ciałem w Chrystusie, ale z osobna jesteśmy członkami jedni drugich. 6. Mamy więc różne dary według łaski, która nam jest dana: jeśli *ktoś ma* dar prorokowania, niech *go używa* stosownie do miary wiary; 7. Jeśli usługiwania, niech służy; jeśli ktoś naucza, niech *trwa* w nauczaniu; 8. Jeśli ktoś napomina, to w napominaniu; jeśli ktoś rozdaje, to w szczerości; jeśli ktoś jest przełożonym, *niech nim będzie* w pilności; jeśli ktoś okazuje miłosierdzie, niech to czyni ochoczo. 9. Miłość *niech będzie* nieobłudna. Brzydźcie się złem, trzymając się tego, co dobre. 10. Miłujcie się wzajemnie miłością braterską, wyprzedzając jedni drugich w *okazywaniu* szacunku. 11. W pracy nieleniwi, pałający duchem, służący Panu; 12. Radujący się w nadziei, cierpliwi w ucisku, nieustający w modlitwie; 13. Wspomagający świętych w potrzebach, okazujący gościnność. 14. Błogosławcie tych, którzy was prześladują, błogosławcie, a nie przeklinajcie. 15. Radujcie się z tymi, którzy się radują, a płaczcie z tymi, którzy płaczą. 16. Bądźcie między sobą jednomyślni. Nie miejcie *o sobie* wysokiego mniemania, ale się ku niskim skłaniajcie. Nie uważajcie samych siebie za mądrych. 17. Nikomu złem za zło nie odpłacajcie; starajcie się o to, co uczciwe wobec wszystkich ludzi. 18. Jeśli to możliwe, o ile to od was zależy, ze wszystkimi ludźmi żyjcie w pokoju. 19. Najmilsi, nie mścijcie się sami, ale pozostawcie miejsce gniewowi. Jest bowiem napisane: Zemsta *do mnie należy*, ja odpłacę — mówi Pan. 20. Jeśli więc twój nieprzyjaciół jest głodny, nakarm go, jeśli jest spragniony, napój go. Tak bowiem robiąc, rozżarzone węgle zgarniesz na jego głowę. 21. Nie daj się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężaj.